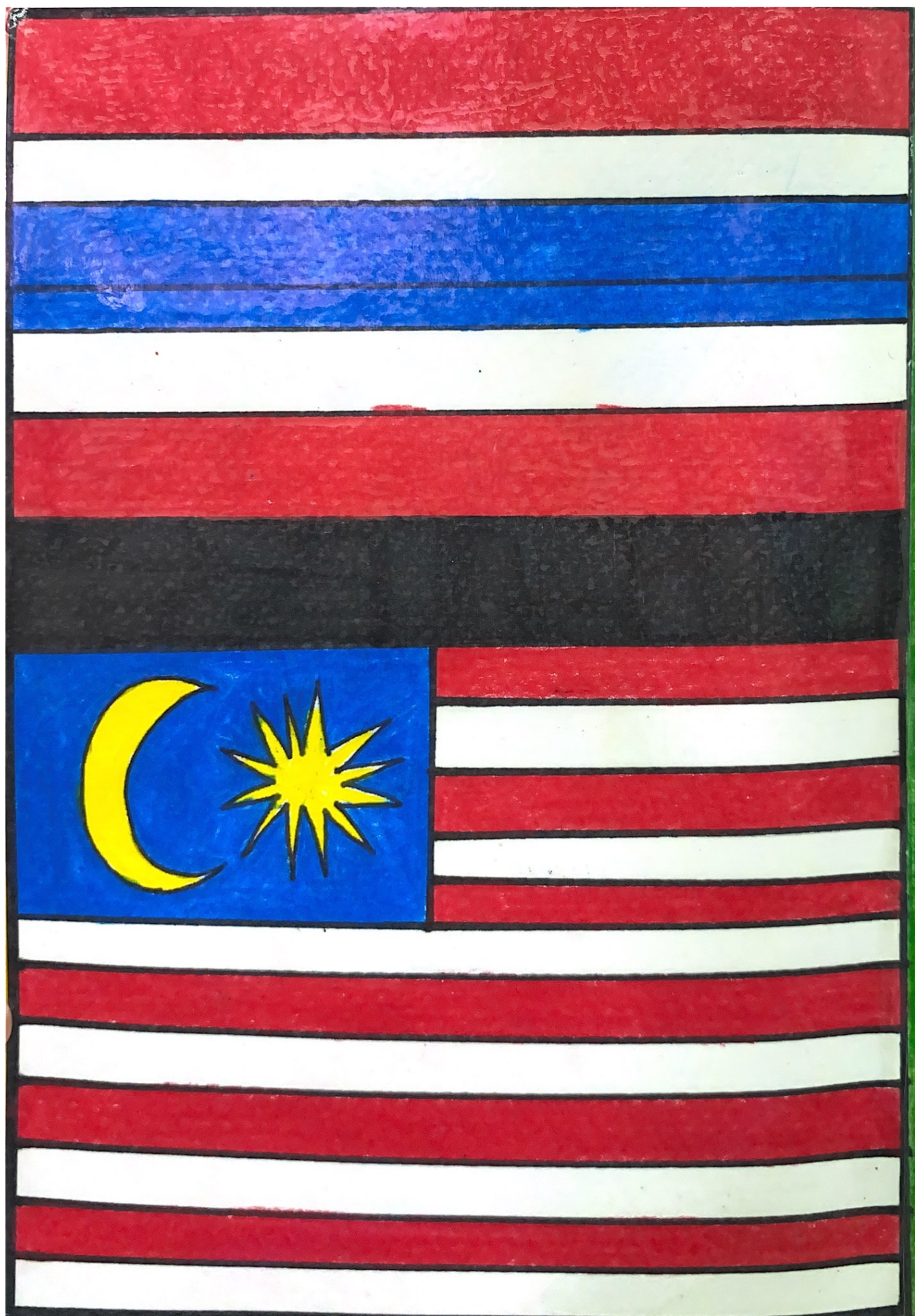

ด้วยรวมใจ

๖๕ #ทำดี มีเรื่องเล่า

พรมแดง

រាជបណ្ឌិតដ្ឋាន

១. អោសា ធរណី ឆៃកុណ្ឌ

២. អោសា កវី ឆៃកុណ្ឌ

៣. អោសា សុភាសិត ឆៃកុណ្ឌ

៤. អោសា ធិតា ឆៃកុណ្ឌ

៥. អោសា ធិតា ឆៃកុណ្ឌ

នៃបណ្ឌិតដ្ឋាន

ស្ថាប័នបណ្ឌិតដ្ឋាន គឺជាបណ្ឌិតដ្ឋាន - ក្រុម

คำนำ

หนังสือเล่มเล็ก เรื่องคำขรรคมโนรี
พจนานุกรม ผู้จัดทำได้สร้าง หนังสือ
เล่มเล็กนี้ เพื่อเป็นสื่อให้ความรู้
แก่ผู้ ที่สนใจเกี่ยวกับความลึกลับ
ระหว่างประเทศ ให้ผู้ที่ศึกษา
สามารถหาความรู้ที่ ได้รับใช้ใน
ชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

คณะผู้จัดทำ

ณ โรงเรียนประจำอำเภอที่ห่างไกล ใช้ชีวิตที่เรียบง่าย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สาวน้อยวัยใส ผสมผสาน ตัวเล็กน่ารัก กับการดูแลโรงเรียน
ของเธอสืบเนื่องมาตั้งแต่สมัยที่เธอได้มาศึกษาต่อที่นี่ และได้พบกับ
กับคุณครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ

๖๖ สวัสดิ์ดีค่ะคุณครู" คำกล่าวทักทายที่มาพร้อมกับรอยยิ้ม
ที่สวยงามของ แจ๋วแหวว คุณครูรับไหว้อย่างทักทาย
พร้อมพูดถึงการเข้าค่าย ที่จะได้เกิดจิตใหม่ อดทนรู้
"ลูก ครูฝากดูแลเพื่อน ๆ จากทะเลชัยด้วยนะ เป็นเจ้าภาพ
ที่ดี ด้วยนะคะ"

เสียงผู้คุมจ่อแฉดยาจนตัวของโจ้วเริ่มอ่อน หรือจนหมดสติ
ชายคนหนึ่งที่ทางไกลมา เสียงผู้คุมบอกว่า
"หักเริ่มหมดจากขาดเสียงมาแล้ว!" ลายทาของหักเริ่ม
เกือบครึ่งโจ้วเริ่มหลับลงไปแล้ว ยังกลัวคนที่เห็น เข้ามา
หักเริ่มชายแฉดยาจึงหนีไปพร้อมกับผู้คุม

หักเริ่มจาก
ขาดเสียง
มาแล้ว!

“แล้วเธอ” รีบเข้าไปกักกาย ตามวิธีชาวสุลต่าน กล่าว
“อัมมะฮะฮะฮะฮะฮะ” พร้อมกับการเข้าไปล้มตัวตามชายาก และ
กักกาย เมื่อหุ และเด็กเข้าไปยังที่พัก ในบดงที่เด็กก็นำเสื้อ
กิจการของหุ หุ เด็กชาย วัยประมาณ ๑๐ ปี และกิจการที่เด็ก
อยู่ที่นั่นคือผู้กักกายก่อนหน้าคือ กิจการของหุ

คือทั้งที่รอคอยกันมาถึง “คืนรอนกบลงไฟ” หลังจากได้ผ่านกิจกรรม
กันมาอย่างมากมาย คือที่สุดท้ายกันมาถึง ทั้งเพื่อนชาวไทยและมาเลเซียต่าง
พากัน แอ่งกายด้วยชุดที่แปลก แลลกันของประเภทตัวเอง พร้อมทั้งโชว์
การร่ายรำ วัฒนธรรมของชาวยุโรปกันอย่างสวยงาม ล้อล้อแจ้วแจ้วหัวหัว
แอ่งกายด้วย เสื้อลายดอกไม้สีส้ม สดด้วยผ้าสีส้มเหลืองจัดจ้า

ทางโรงเรียนกันถึงพิกากอร์ มีการจัดแสดงการรำไทพด้วยนางรำ
หนุ่มสาว สีเขียวทอง ผ้าถุงชมพูกะปิ ใส่เครื่องประดับ
สีทองอร่าม ทำดอกไม้สีส้ม สวมงามส่วนหางมาดเชยขึ้น
แต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง จัดการแสดงด้านความบันเทิง ทุกคนใน
คืนนี้สนุกสนาน จนลืมไปว่าต้องจากกันในวันพรุ่งนี้

เข้าที่สถานีอีกครั้ง แต่ใจของทุกคนมีความเศร้าหมอง ที่รู้ว่า
ต้องจากกัน ภาพนักวิ่งชายหญิง ที่อกระไป สัมภาระของตน
ของมาอีกครั้ง แต่ต่างจากครั้งแรกรวมเพราะครั้งนี้ เพื่อนๆ มาบิเซี่ย
แล้วกลับไปแล้ว นักวิ่งทุกคนต่างออกมาอำลา บางคนร้องไห้
น้ำตาอาบแก้มชุ่มน้ำกันไปหมด

